

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סב עמוד א

- א] שחט הפסח על מנת שיתכפרו בו נימולים שאינם מנויים, מה דינו ומדוע ?
- ב] לרב אשי, שחט לשם הנימולים המנויים על הפסח על מנת שיתכפרו בו הערלים לבדם, מה דינו ומדוע ?
- ג] אפה פת ביום טוב לצורך יום חול, האם לוקה ומדוע ?
- ד] כיצד למדים שמקצת ערלים אינם פוסלים כשם שמקצת טומאה אינה פוסלת ?
- ה] במה חלוק קרבן פסח משאר קרבנות לענין ערלה וטומאה ?

- א] פסול משום שינוי בעלים. שנאמר "ונרצה לו לכפר עליו", עליו ולא על חברו.
- ב] ערלים המנויים: לדברי הכל הפסח פסול, משום מחשבת ערלים. שאינם מנויים: לרבה כשר. כי מחשבת שינוי בעלים פוסלת דוקא כששחט עבור אחר הראוי להתכפר בקרבן זה. וערל אינו ראוי להתכפר בפסח. לרב חסדא פסול, שאף ערל ראוי להתכפר בקרבן, הואיל ויכול למול את עצמו.
- ג] רבה: אינו לוקה, הואיל והפת ראויה ליום טוב אם יזדמנו לו אורחים. ודוקא בזה אומרים "הואיל" כיון שאינו מחוסר מעשה, אבל לגבי השוחט לערלים שמחוסר מעשה מילה אין אומרים "הואיל". רב חסדא: לוקה. שאין אומרים "הואיל" לקולא, אלא לחומרא בלבד כמו לגבי ערל.
- ד] כשם שאם נטמא אחד מאברי הקרבן, האבר לבדו נשרף אך אינו פוסל את כולו. כך אם שחט פסח למולים וערלים, אין מקצת הערלים פוסלת.
- ה] 1. ערל וטמא אין משלחים פסחם להקריב עבורם, כיון שאינם ראויים לאכלו, ואכילת הבעלים מעכבת בו. אבל שאר קרבנות משלחים.
2. נטמא הבשר אבל החלב קיים, בכל הזבחים זורק את הדם. ואילו בפסח אינו זורק את הדם אלא אם נשאר כזית בשר.